

førselsforbud, som det maatte vise sig nødvendigt administrativt at udstede, overholdte gennem et præventivt Tilsyn af Øvrigheden. Paa dette Grundlag er man da siden bleven staaende, og de gældende Forbud kunne derfor ikke haandhæves ved Straf, undtagen Forbudet mod Indførsel af Faar.

Manglen af effektive Bestemmelser, sigtende til at hindre Indbringelse af smitsomme Husdyrsygdomme, har imidlertid ganske naturligt gjort sig stærkere og stærkere gældende, efterhaanden som Øernes Forbindelse med andre Lande er tiltaget. Af særlig Betydning er her Forholdet til Island, hvorfra saa at sige al Indførsel ikke blot af levende Dyr, men ogsaa af raa Dele af Faar er forbudt, idet det over for den store Mængde af Fiskerskibe (praktisk talt alle de færøske Fiskerskibe), der hvert Efteraar vende hjem til Færøerne fra Island, er umuligt at gennemføre en virksom præventiv Kontrol.

Efter at Amtmanden over Færøerne under Hensyn til det saaledes anførte og i Henhold til en Opfordring, som af flere Medlemmer af Lagtinget var fremsat under Behandlingen af en Sag, angaaende en blandt Faarene paa Østerø udbrudt smitsom Øjensyge, i Samlingen 1905 havde forelagt Tinget et til Afhjælpning af de nævnte uheldige Forhold sigtende Lovudkast, vedtoges dette af Tinget enstemmig med 17 Stemmer, idet 3 Medlemmer ved Afstemningen vare fraværende, dog først efter at det af det i Sagen nedsatte Udvalg saa vel som ved Sagens senere Behandling i Tinget var blevet i betydelig Grad ændret og suppleret.

Dette under Hensyntagen til Lov Nr. 105 af 14. April 1893 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene udarbejdede Forslag, der paa de fleste Punkter var overensstemmende med nærværende Lovforslag, men dog bl. a. forskelligt herfra ved, at det ikke indeholdt noget almindeligt Forbud mod Indførsel af Husdyr, blev i Efteraaret 1905 indsendt til Justitsministeriet og af dette herefter tilstillet Landbrugsministeriet til Erklæring.

Fra nævnte Ministerium modtog Justitsministeriet Sagen tilbage med en Betænkning over Lovforslaget fra det veterinære Sundhedsraad, til hvilken Landbrugsministeriet henholdt sig, og hvori navnlig udtaltes, at Raadet anser det for meget vanskeligt, saa længe der ikke paa Færøerne findes nogen Dyr læge, at tilvejebringe tilfredsstillende Bestemmelser om smitsomme Husdyrsygdomme, og at det første og vigtigste Skridt i denne Retning

derfor burde være at skaffe Øerne en Dyr læge. Iøvrigt bemærkes i Raadets Erklæring, at dette vilde have anset det for rigtigst, om Forslaget, som af vedkommende Udvalg indstillet, havde indeholdt et almindeligt Forbud mod Indførsel af Husdyr, hvorhos der blev anbefalet forskellige andre Ændringer i Forslaget.

Justitsministeriet foranledigede herefter Lovforslaget under Hensivning til det veterinære Sundhedsraads Udtalelse paany forelagt Lagtinget, hvorefter dette i Samlingen 1906 vedtog et i alt væsentligt med nærværende Lovforslag enslydende Forslag, i hvilket er taget Hensyn til de af Sundhedsraadet anbefalede Ændringer i det tidligere Forslag, bl. a. derved, at der i det sidst vedtagne Forslag indeholdes Bestemmelse om, at Indførsel af Husdyr kun maa finde Sted efter særlig for hvert enkelt Tilfælde meddelt Tilladelse.

Med Hensyn til Ansættelse af en Dyr læge paa Færøerne har Lagtinget dog ikke ment for Tiden at kunne foretage noget Skridt. Det udtales desangaaende i den under Sagens Behandling i Samlingen 1906 afgivne Udvalgsbetænkning, at Udvalget bl. a. under Hensyn til Øernes spredte Byggesse og de mindre hensigtsmæssige Samfærdselsforhold er kommet til den Slutning, at den Nytte, som en Dyr læge kan ventes at ville gøre, ikke staar i Forhold til de Udgifter, som ville være forbundne med Ansættelsen af en saadan. Udvalget er af den Anskuelse, at han ganske vist vilde kunne være til Nytte i Tilfælde, hvor der optraadte smitsom Sygdom blandt Husdyrene, og Sygdommen kunde ventes at ville blive begrænset til et mindre Omraade, inden for hvilket han kunde tage Ophold og føre et effektivt Tilsyn. Men da der for Tiden kun findes faa smitsomme Sygdomme af Betydning blandt Husdyrene, formentlig kun Tuberkulose blandt Kvæget samt Bradst og Øjensyge blandt Faarene, af Hensyn til hvilke Sygdomme alene det ikke vil kunne betale sig at ansætte en Dyr læge, da Faren for Smittes Indbringelse antagelig, naar henses til Færøernes isolerede Beliggenhed, vil blive ringe, naar der fastsættes strænge Bestemmelser til Forebyggelse deraf, og da man nu ad telegrafisk Vej forholdsvist hurtigt i det Tilfælde, at en smitsom Husdyrsygdom skulde blive indført, kan rekvirere en Dyr læge opsendt til Øerne og, indtil der kommer Dyr læge til Stede, vil kunne modvirke Sygdommen ved Isolation, fraraader Udvalget i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag at komme ind paa Spørgsmaalet om Ansættelse af en,